365L0066

9.2.65 ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ 373/65

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 26ης Ἰανουαρίου 1965

περί θεσπίσεως εἰδικῶν κριτηρίων καθαρότητας τῶν συντηρητικῶν πού μποροῦν νά χρησιμοποιοῦνται στά τρόφιμα

(65/66/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τήν ὁδηγία τοῦ Συμβουλίου μέ ἡμερομηνία 5 Νοεμβρίου 1963 περί ἐναρμονίσεως τῶν νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν μελῶν σχετικά μέ τά συντηρητικά πού μποροῦν νά χρησιμοποιοῦνται στά τρόφιμα[1], καί ἰδίως τό ἄρθρο 8 παράγραφος 1,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 7 τῆς ὁδηγίας τῆς 5ης Νοεμβρίου 1963, τά συντηρητικά πρέπει νά ἀνταποκρίνονται στά εἰδικά κριτήρια τά καθοριζόμενα, ὅπου χρειάζεται, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 8 παράγραφος 1 αὐτῆς τῆς ὁδηγίας·

ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο νά καθορισθοῦν εἰδικά κριτήρια καθαρότητας γιά ὅλα τά συντηρητικά πού ἐμφαίνονται στό παράρτημα τῆς ὁδηγίας τῆς 5ης Νοεμβρίου 1963· ὅτι αὐτά τά κριτήρια δέν μποροῦν νά ἐφαρμοσθοῦν σέ ὁρισμένα Κράτη μέλη συγχρόνως μέ τίς, δυνάμει τῆς παραπάνω ὁδηγίας, τροποποιημένες νομοθεσίες καί ὅτι εἶναι ἐπομένως σκόπιμο νά προβλεφθεῖ ὅπως τά παραπάνω κριτήρια ἐφαρμοσθοῦν τό ἀργότερο μέχρι τήν 1η Ἰουνίου 1966,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Ἄρθρο 1

Τά εἰδικά κριτήρια καθαρότητας πού προβλέπονται στό ἄρθρο 7 ἐδάφιο β) τῆς ὁδηγίας τῆς 5ης Νοεμβρίου 1963 περιλαμβάνονται στό παράρτημα.

Ἄρθρο 2

Τά Κράτη μέλη τροποποιοῦν τίς νομοθεσίες τους σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1, κατά τρόπο ὥστε οἱ νέες διατάξεις νά ἐφαρμοσθοῦν τό ἀργότερο τήν 1η Ἰουνίου 1966 στά διατιθέμενα στό ἐμπόριο συντηρητικά.

Ἄρθρο 3

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 26 Ἰανουαρίου 1965.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

M. COUVE DE MURVILLE

[1] ΕΕ ἀριθ. 12 τῆς 27.1.1964, σ. 161/64.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΙΔΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΑΣ

Γενικές παρατηρήσεις

α) Ἐκτός ἀντιθέτου ὑποδείξεως, οἱ ποσότητες καί τά ἑκατοστιαῖα ποσοστά ὑπολογίζονται σέ βάρος ἐπί τοῦ ἀνύδρου προϊόντος.

β) Ὅταν τό ἐν λόγω προϊόν δέν εἶναι καταρχήν ἄνυδρο καί τίθεται θέμα «πτητικῶν ὑλῶν», τό νερό περιλαμβάνεται μέσα σ' αὐτές τίς ὕλες.

γ) Ὅταν ἡ διάρκεια τῆς ξηράνσεως δέν καθορίζεται, αὐτή νοεῖται «μέχρι σταθεροῦ βάρους».

δ) Ὅταν ἡ ἑρμηνεία τῶν κάτωθι θεσπιζομένων κριτηρίων ἀπαιτεῖ τόν ὁρισμό μερικῶν τεχνικῶν δεδομένων ὅπως «κενοῦ», πρέπει νά γίνεται ἀναφορά στίς μεθόδους πού θεσπίζονται σέ ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 8 παράγραφος 2 τῆς ὁδηγίας τῆς 5ης Νοεμβρίου 1963.

	E 200 **Σορβικό ὀξύ**
Ὄψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική, μή παρουσιάζουσα μετατροπή χρώματος ἔπειτα ἀπό θέρμανση στούς 105 °C ἐπί 90 λεπτά
Περιοχή τήξεως	133-135 °C, ἔπειτα ἀπό ξήρανση ὑπό κενό ἐπί 4 ὥρες, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99%, ἔπειτα ἀπό ξήρανση ὑπό κενό, ἐπί 4 ὥρες, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Πτητικές οὐσίες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 3%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως ἐπί 24 ὥρες σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Τέφρα θειική	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,2%
Ἀλδεΰδες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,1%, ὑπολογισμένο ὡς φορμαλδεΰδη

	E 201 **Σορβικό νάτριο**
Ὄψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική, μή παρουσιάζουσα μεταβολή χρώματος ἔπειτα ἀπό θέρμανση στούς 105 °C ἐπί 90 λεπτά
Περιοχή τήξεως τοῦ σορβικοῦ ὀξέος, μή ἀνακρυσταλλωθέντος, ἀπομονωθέντος δι' ὀξινίσεως	133-135 °C, ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99%, ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό ἐπί 4 ὥρες σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Πτητικές οὐσίες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 1% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Ἀλδεΰδες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,1% ὑπολογισμένο ὡς φορμαλδεΰδη

	E 202 **Σορβικό κάλιο**
Ὄψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική, μή παρουσιάζουσα μεταβολή χρώματος ἔπειτα ἀπό θέρμανση στούς 105 °C ἐπί 90 λεπτά
Περιοχή τήξεως τοῦ σορβικοῦ ὀξέος, μή ἀνακρυσταλλωθέντος, ἀπομονωθέντος δι' ὀξινίσεως	133-135 °C ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99% ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Πτητικές οὐσίες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 1% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως σέ κενό ἐπί 4 ὥρες, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Ἀλδεΰδες	Ὄχι πλέον τοῦ 0,1% ὑπολογισμένο ὡς φορμαλδεΰδη

	E 203 **Σορβικό ἀσβέστιο**
Ὄψη	Λεπτή κρυσταλλική κόνις, μή παρουσιάζουσα μεταβολή ἔπειτα ἀπό θέρμανση στούς 105 °C ἐπί 90 λεπτά
Περιοχή τήξεως τοῦ σορβικοῦ ὀξέος μή ἀνακρυσταλλωθέντος, ἀπομονωθέντος δι' ὀξινίσεως	133-135 °C, ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό ἐπί 4 ὥρες, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος

Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 98%, ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Πτητικές οὐσίες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 2%, προσδιορισμένο, διά ξηράνσεως σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Ἀλδεῦδες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,1% ὑπολογισμένο ὡς φορμαλδεῦδη

E 210 Βενζοϊκό ὀξύ

Ὄψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιοχή τήξεως	121,5-123,5 °C, ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99,5%
Τέφρα θειική	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,05%
Πολυκυκλικά ὀξέα	Κατά τή διάρκεια σταδιακῆς ὀξινίσεως ἑνός ἐξουδετερωμένου διαλύματος βενζοϊκοῦ ὀξέος, τό πρῶτο ἵζημα δέν πρέπει νά παρουσιάζει περιοχή τήξεως διαφορετική ἐκείνης τοῦ βενζοϊκοῦ ὀξέος
Ὀργανικό χλώριο	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,07% ἀντιστοιχοῦν σέ 0,3% ἐκφρασμένα σέ μονοχλωροβενζοϊκά ὀξέα
Οὐσίες εὔκολα ὀξειδούμενες	Ἐπιμονή τοῦ ρόζ χρωματισμοῦ μέ τό πολύ 0,5 ml $KMnO_4$ (0,1 N) ἀνά γραμμάριο σέ θειικό διάλυμα 0,1 N μετά μία ὥρα, σέ θερμοκρασία περιβάλλοντος
Δοκιμασία θειικοῦ ὀξέος	Τό ψυχρό διάλυμα 0,5 g βενζοϊκοῦ ὀξέος σέ 5 ml θειικό ὀξύ 94,5-95,5% δέν πρέπει νά παρουσιάζει χρωματισμό πιό ἔντονο ἀπό ἐκεῖνο ἑνός ὑγροῦ ἀναφορᾶς περιέχοντος 0,2 ml χλωριοῦχο κοβάλτιο STC([1]), 0,3 ml χλωριούχου σιδήρου STC([2]), 0,1 ml θειικοῦ χαλκοῦ STC([3]) καί 4,4 ml νεροῦ

E 211 Βενζοϊκό νάτριο

Ὄψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιοχή τήξεως τοῦ βενζοϊκοῦ ὀξέος μή ἀνακρυσταλλωθέντος, ἀπομονωθέντος δι' ὀξινίσεως	121,5-123;5 °C, ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99,5% ἔπειτα ἀπό ξήρανση στούς 105 °C ἐπί 4 ὥρες
Πτητικές οὐσίες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 1% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στούς 105 °C ἐπί 4 ὥρες
Πολυκυκλικά ὀξέα	Κατά τή σταδιακή ὀξίνιση ἑνός διαλύματος, ἐνδεχομένως ἐξουδετερωθέντος, βενζοϊκοῦ νατρίου, τό πρῶτο ἵζημα δέν πρέπει νά παρουσιάζει μία περιοχή τήξεως διάφορη ἐκείνης τοῦ βενζοϊκοῦ ὀξέος

([1]) *Χλωριοῦχο κοβάλτιο STC:* Διαλύονται 65 gr περίπου χλωριούχου κοβαλτίου $CoCl_2 \cdot 6H_2O$ σέ μιά ποσότητα ἑνός μίγματος ἀπό 25 ml ὑδροχλωρικό ὀξύ καί 975 ml ὕδωρ ἀρκετή γιά νά ληφθεῖ ἕνας ὁλικός ὄγκος 1000 ml. Εἰσάγονται 5 ml ἀκριβῶς ἀπό αὐτό τό διάλυμα ἐντός φιάλης ἀριθμοῦ ἰωδίου τῶν 250 ml, προστίθενται 5 ml ὑπεροξειδίου τοῦ ὑδρογόνου 3% κατόπιν 15 ml ἑνός διαλύματος 20% ὑδροξειδίου τοῦ νατρίου, ζέεται ἐπί 10 λεπτά, ψύχεται, προστίθενται 2 g ἰωδιοῦχο κάλιο καί 20 ml θειικό ὀξύ 25%. Ἔπειτα ἀπό πλήρη διάλυση τοῦ ἰζήματος ὀγκομετρεῖται τό ἰώδιο πού ἐλευθερώθηκε μέ θειοθειικό νάτριο (0,1 N) παρουσία ἀμύλου ST (*). Ἕνα ml θειοθειικοῦ νατρίου (0,1 N) ἀντιστοιχεῖ σέ 23,10 mg $CoCl_2 \cdot 6H_2O$. Διορθοῦται ὁ τελικός ὄγκος τοῦ διαλύματος μέ προσθήκη ἀρκετῆς ποσότητας τοῦ μίγματος ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καί ὕδατος γιά νά ληφθεῖ ἕνα διάλυμα περιέχον 59,5 mg $CoCl_2 \cdot 6H_2O$ ἀνά ml.

([2]) *Τριχλωριοῦχος σίδηρος STC:* Διαλύονται 55 g περίπου τριχλωριούχου σιδήρου σέ μιά ποσότητα ἑνός μίγματος ἀπό 25 ml ὑδροχλωρικό ὀξύ καί 975 ml ὕδωρ, ἀρκετό γιά νά ληφθεῖ ἕνας ὄγκος ὁλικός ἀπό 1000 ml. Εἰσάγονται 10,0 ml ἀπό αὐτό τό διάλυμα ἐντός φιάλης ἀριθμοῦ ἰωδίου τῶν 250 ml, προστίθενται 15 ml ὕδατος καί 3 g ἰωδιούχου καλίου, ἔπειτα ἀφήνεται σέ ἠρεμία τό μίγμα ἐπί 15 λεπτά. Διαλύεται μέ 100 ml ὕδατος, κατόπιν ὀγκομετρεῖται τό ἰώδιο πού ἐλευθερώθηκε μέ θειοθειικό νάτριο (0,1 N) παρουσία ἀμύλου ST (*). Ἕνα ml θειοθειικοῦ νατρίου (0,1 N) ἀντιστοιχεῖ σέ 27,03 mg $FeCl_3 \cdot 6H_2O$. Διορθοῦται ὁ τελικός ὄγκος τοῦ διαλύματος μέ προσθήκη ἀρκετῆς ποσότητας τοῦ μίγματος ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καί ὕδατος γιά νά ληφθεῖ ἕνα διάλυμα περιέχον 45,0 mg $FeCL_36H_2O$ ἀνά ml.

([3]) *Θειικός χαλκός STC:* Διαλύονται 65 g περίπου θειικοῦ χαλκοῦ $CuSO_4 \cdot 5H_2O$ σέ μιά ποσότητα ἑνός μίγματος ἀπό 25 ml ὑδροχλωρικό ὀξύ καί 975 ml ὕδωρ, ἀρκετή γιά νά ληφθεῖ ἕνας τελικός ὄγκος ἀπό 1000 ml. Εἰσάγονται 10,0 ml ἀπό αὐτό τό διάλυμα ἐντός φιάλης ἀριθμοῦ ἰωδίου τῶν 250 ml, προστίθενται 40 ml ὕδατος, 4 ml ὀξεικοῦ ὀξέος καί 3 g ἰωδιοῦχο κάλιο. Ὀγκομετρεῖται τό ἰώδιο πού ἐλευθερώθηκε μέ θειοθειικό νάτριο (0,1 N) παρουσία ἀμύλου ST (*). Ἕνα ml θειοθειικοῦ νατρίου (0,1 N) ἀντιστοιχεῖ σέ 24,7 mg $CuSO_4 \cdot 5H_2O$. Διορθοῦται ὁ τελικός ὄγκος τοῦ διαλύματος μέ προσθήκη ἀρκετῆς ποσότητας τοῦ μίγματος ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καί ὕδατος γιά νά ληφθεῖ ἕνα διάλυμα περιέχον 62,4 mg $CuSO_4 \cdot 5H_2O$ ἀνά ml.

(*) *Ἄμυλο ST:* Λειοτριβοῦνται 0,5 g ἀμύλου (ἄμυλο γεωμήλων, ἄμυλο ἀραβοσίτου ἤ διαλυτό ἄμυλο) μέ 5 ml ὕδατος, κατόπιν στήν κόλλα πού λαμβάνεται καί χωρίς νά σταματήσει ἡ ἀνακίνηση, προστίθεται μιά ποσότητα ὕδατος ἀρκετή γιά νά ληφθεῖ ἕνας τελικός ὄγκος 100 ml. Φέρεται σέ βρασμό ἐπί μερικά λεπτά, ἀφήνεται πρός ψύξη καί διηθεῖται. Τό ἄμυλο ST πρέπει νά εἶναι πρόσφατης παρασκευῆς.

Ὀργανικό χλώριο	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,06% ἀντιστοιχοῦν σέ 0,25% ἐκφρασμένο σέ μονοχλωροβενζοϊκά ὀξέα
Οὐσίες εὔκολα ὀξειδούμενες	Ἐπιμονή τοῦ ρόζ χρωματισμοῦ μέ τό πολύ 0,5 ml $KMnO_4$ (0,1 N) ἀνά g σέ διάλυμα θειικοῦ ὀξέος (0,1 N) μετά μία ὥρα σέ θερμοκρασία περιβάλλοντος
Βαθμός ὀξύτητας ἤ ἀλκαλικότητας	Ἡ ἐξουδετέρωση, παρουσία φαινολοφθαλεΐνης, ἑνός γραμμαρίου βενζοϊκοῦ νατρίου δέν πρέπει νά ἀπαιτεῖ περισσότερο ἀπό 0,25 ml NaOH (0,1 N) ἤ HCl (0,1 N)

E 212 Βενζοϊκό κάλιο

Ὄψη	Κόνις κρυσταλλική, λευκή
Περιοχή τήξεως τοῦ βενζοϊκοῦ ὀξέος, μή ἀνακρυσταλλωθέντος, ἀπομονωθέντος διά ὀξινίσεως	121,5-123,5 °C ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99% ἔπειτα ἀπό ξήρανση στούς 105 °C
Πτητικές οὐσίες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 26,5% προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στούς 105 °C
Πολυκυκλικά ὀξέα	Κατά τή σταδιακή ὀξίνιση ἑνός διαλύματος, ἐνδεχομένως ἐξουδετερωθέντος, βενζοϊκοῦ καλίου, τό πρῶτο ἵζημα δέν πρέπει νά παρουσιάζει περιοχή τήξεως διαφορετική ἐκείνης τοῦ βενζοϊκοῦ ὀξέος
Ὀργανικό χλώριο	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,06%, ἀντιστοιχοῦν σέ 0,25% ἐκφρασμένο σέ μονοχλωροβενζοϊκά ὀξέα
Οὐσίες εὔκολα ὀξειδούμενες	Ἐπιμονή τοῦ ρόζ χρωματισμοῦ μέ τό πολύ 0,5 ml $KMnO_4$ (0,1 N) ἀνά γραμμάριο σέ διάλυμα θειικοῦ ὀξέος (0,1 N) μετά μία ὥρα σέ θερμοκρασία περιβάλλοντος
Βαθμός ὀξύτητας ἤ ἀλκαλικότητας	Ἡ ἐξουδετέρωση, παρουσία φαινολοφθαλεΐνης, ἑνός γραμμαρίου βενζοϊκοῦ καλίου δέν πρέπει νά ἀπαιτεῖ περισσότερο ἀπό 0,25 ml NaOH (0,1 N) ἤ HCl (0,1 N)

E 213 Βενζοϊκό ἀσβέστιο

Ὄψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιοχή τήξεως τοῦ βενζοϊκοῦ ὀξέος ἀνακρυσταλλωθέντος, ἀπομονωθέντος δι' ὀξινίσεως	121,5-123,5 °C ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99% ἔπειτα ἀπό ξήρανση στούς 105 °C
Πτητικές οὐσίες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 17,5% προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στούς 105 °C
Πολυκυκλικά ὀξέα	Κατά τή σταδιακή ὀξίνιση ἑνός διαλύματος, ἐνδεχομένως ἐξουδετερωθέντος, βενζοϊκοῦ ἀσβεστίου, τό πρῶτο ἵζημα δέν πρέπει νά παρουσιάζει περιοχή τήξεως διάφορη ἐκείνης τοῦ βενζοϊκοῦ ὀξέος
Ὀργανικό χλώριο	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,06% ἀντιστοιχοῦν σέ 0,25% ἐκφρασμένο σέ μονοχλωροβενζοϊκά ὀξέα
Οὐσίες εὔκολα ὀξειδούμενες	Ἐπιμονή τοῦ ρόζ χρωματισμοῦ μέ τό πολύ 0,5 ml $KMnO_4$ (0,1 N) ἀνά γραμμάριο, σέ διάλυμα θειικοῦ ὀξέος (0,1 N) μετά μία ὥρα σέ θερμοκρασία περιβάλλοντος

Βαθμός ὀξύτητας ἤ ἀλκαλικότητας	Ἡ ἐξουδετέρωση, παρουσία φαινολοφθαλεΐνης, ἑνός γραμμαρίου θενζοϊκοῦ ἀσθεστίου δέν πρέπει νά ἀπαιτεῖ περισσότερο ἀπό 0,25 ml NaOH (0,1 N) ἤ HCl (0,1 N)

Ε 214 Αἰθυλικός ἐστέρας τοῦ π-ὑδροξυβενζοϊκοῦ ὀξέος

Ὄψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιοχή τήξεως	115-118 °C
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99,5% ἔπειτα ἀπό ξήρανση ἐπί 2 ὥρες στούς 80 °C
Τέφρα θειική	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,05%
Ἐλεύθερα ὀξέα	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,35% ἐκφρασμένο σέ π-ὑδροξυβενζοϊκό ὀξύ
Σαλικυλικό ὀξύ	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,1%

Ε 215 Παράγωγο νατρίου τοῦ αἰθυλικοῦ ἐστέρα τοῦ π-ὑδροξυβενζοϊκοῦ ὀξέος

Ὄψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική, ὑγροσκοπική
Περιοχή τήξεως τοῦ ἐστέρα μή ἀνακρυσταλλωθέντος, ἀπομονωμένου δι' ὀξινίσεως	115-118 °C ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Περιεκτικότητα σέ αἰθυλικό ἐστέρα τοῦ π-ὑδροξυβενζοϊκοῦ ὀξέος	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 83% ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Πτητικές οὐσίες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 5% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Τέφρα θειική	37-39%
pH	Τό ὑδατικό διάλυμα 0,1% πρέπει νά παρουσιάζει ἕνα pH μεταξύ 9,9 καί 10,3
Σαλικυλικό ὀξύ	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,1%

Ε 216 n-προπυλικός ἐστέρας τοῦ π-ὑδροξυβενζοϊκοῦ ὀξέος

Ὄψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιοχή τήξεως	95-97 °C ἔπειτα ἀπό ξήρανση ἐπί 2 ὥρες στούς 80 °C
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99,5% ἔπειτα ἀπό ξήρανση ἐπί 2 ὥρες στούς 80 °C
Τέφρα θειική	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,05%
Ἐλεύθερα ὀξέα	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,35% ἐκφρασμένα σέ π-ὑδροξυβενζοϊκό ὀξύ
Σαλικυλικό ὀξύ	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,1%

Ε 217 Παράγωγο νατρίου τοῦ n-προπυλικοῦ ἐστέρα τοῦ π-ὑδροξυβενζοϊκοῦ ὀξέος

Ὄψη	Κόνις λευκή ἤ σχεδόν λευκή, κρυσταλλική, ὑγροσκοπική
Περιοχή τήξεως τοῦ ἐστέρα μή ἀνακρυσταλλωθέντος, ἀπομονωθέντος διά ὀξινίσεως	94-97 °C ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Περιεκτικότητα σέ προπυλικό ἐστέρα τοῦ π-ὑδροξυβενζοϊκοῦ ὀξέος	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 85% ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος

Πτητικές οὐσίες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 5% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Τέφρα θειική	34-36%
pH	Τό ὑδατικό διάλυμα 0,1% πρέπει νά παρουσιάζει ἕνα pH μεταξύ 9,8 καί 10,2
Σαλικυλικό ὀξύ	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,1%

E 220 Διοξείδιο τοῦ θείου

Ὄψη	Ἀέριο ἄχρουν
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99%
Μή πτητικές οὐσίες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,01%
Θειικός ἀνυδρίτης	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,1%
Ἄλλα ἀέρια (ἐκτός ἀερίων πού ἀπαντῶνται στήν κανονική σύνθεση τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρα)	Οὐδέν ἴχνος
Σελήνιο	Ὄχι περισσότερο ἀπό 10 mg/kg

E 221 Θειῶδες νάτριο
(ἄνυδρο ἤ μέ ἑπτά μόρια ὕδατος)

Ὄψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική ἤ ἄχροοι κρύσταλλοι
Περιεκτικότητα: ἄνυδρο	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 95% Na_2SO_3 καί ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 48% SO_2
μέ ἑπτά μόρια ὕδατος	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 48% Na_2SO_3 καί ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 24% SO_2
Θειοθειικό	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,1% $Na_2S_2O_3$ μέ βάση τήν περιεκτικότητα σέ SO_2
Σίδηρος	Ὄχι περισσότερο ἀπό 50 mg/kg στό Na_2SO_3 μέ βάση τήν περιεκτικότητα σέ SO_2
Σελήνιο	Ὄχι περισσότερο ἀπό 10 mg/kg μέ βάση τήν περιεκτικότητα σέ SO_2

E 222 Ὄξινο θειῶδες νάτριο

Ὄψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 95% σέ $NaHSO_3$ καί ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 58,4% σέ SO_2
Σίδηρος	Ὄχι περισσότερο ἀπό 30 mg/kg στό $NaHSO_3$
Σελήνιο	Ὄχι περισσότερο ἀπό 10 mg/kg μέ βάση τήν περιεκτικότητα σέ SO_2

E 223 Μετα-διθειῶδες νάτριο

Ὄψη	Κρύσταλλοι ἄχροοι ἤ κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 95% $Na_2S_2O_5$ καί ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 64% SO_2
Σίδηρος	Ὄχι περισσότερο ἀπό 35 mg/kg στό $Na_2S_2O_5$
Σελήνιο	Ὄχι περισσότερο ἀπό 10 mg/kg μέ βάση τήν περιεκτικότητα σέ SO_2

E 224 Μετα-διθειῶδες κάλιο

Ὄψη	Κρύσταλλοι ἄχροοι ἤ κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 95% $K_2S_2O_5$ καί ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 54,7% SO_2
Σίδηρος	Ὄχι περισσότερο ἀπό 30 mg/kg στό $K_2S_2O_5$
Σελήνιο	Ὄχι περισσότερο ἀπό 10 mg/kg μέ βάση τήν περιεκτικότητα σέ SO_2

	E 225 Μετα-διθειώδες ἀσβέστιο
Ὄψη	Κόνις λευκή ἤ τεμάχια μέ κιτρινωπή χροιά
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 95% CaS_2O_5 καί ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 66% SO_2
Σίδηρος	Ὄχι περισσότερο ἀπό 35 mg/kg στό CaC_2O_5
Σελήνιο	Ὄχι περισσότερο ἀπό 10 mg/kg μέ βάση τήν περιεκτικότητα σέ SO_2
	E 250 Νιτρῶδες νάτριο
Ὄψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική ἤ τεμάχια παρουσιάζοντα κιτρινωπή χροιά
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 98% ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος, τό ὑπόλοιπο πρέπει νά ἀποτελεῖται πρακτικῶς ἐξ ὁλοκλήρου ἀπό νιτρικό νάτριο
Ὕδωρ	Ὄχι περισσότερο ἀπό 1%
	E 251 Νιτρικό νάτριο
Ὄψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική, ἐλαφρῶς ὑγροσκοπική
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99% ἔπειτα ἀπό ξήρανση στούς 105 °C
Πτητικές οὐσίες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 1% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στούς 105 °C
Νιτρώδη	Ὄχι περισσότερο ἀπό 30 mg/kg ἐκφρασμένα σέ $NaNO_2$
	E 252 Νιτρικό κάλιο
Ὄψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99% ἔπειτα ἀπό ξήρανση στούς 105 °C
Πτητικές οὐσίες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 1% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στούς 105 °C
Νιτρώδη	Ὄχι περισσότερο ἀπό 30 mg/kg ἐκφρασμένα σέ $NaNO_2$
	E 260 Ὀξεικό ὀξύ(1)
Ὄψη	Ὑγρό διαυγές, ἄχρουν
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99,4%
Σημεῖο ζέσεως	118 °C ὑπό 760 mm τοῦ Hg
Οὐσίες μή πτητικές	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,005%
Μυρμηκικό ὀξύ, μυρμηκικά ἅλατα καί ἄλλες ἀκαθαρσίες ὀξειδούμενες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,2% ἐκφρασμένο σέ μυρμηκικό ὀξύ, προσδιορισμένο διά τιτλοδοτήσεως δι' ὑπερμαγγανικοῦ καλίου
	E 261 Ὀξεικό κάλιο
Ὄψη	Κρύσταλλοι ἄχροοι, διαρρέοντες
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99% ἔπειτα ἀπό ξήρανση στούς 200 °C
Μυρμηκικό ὀξύ Μυρμηκικά ἅλατα καί ἄλλες ἀκαθαρσίες ὀξειδούμενες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,2% ἐκφρασμένο σέ μυρμηκικό ὀξύ, προσδιορισμένο διά τιτλοδοτήσεως δι' ὑπερμαγγανικοῦ καλίου
	E 262 Διοξεικό νάτριο(2)
Ὄψη	Κρύσταλλοι ἄχροοι, ἤ κόνις λευκή, κρυσταλλική
Οὐσίες ἀδιάλυτες στό νερό	Τό ὑδατικό διάλυμα 10% πρέπει νά εἶναι διαυγές

(1) Τά δεδομένα ἀναφέρονται σέ ὀξεικό ὀξύ glacial. Γιά τά ὑδατικά διαλύματα πρέπει νά ὑπολογίζονται οἱ τιμές πού ἀντιστοιχοῦν στήν περιεκτικότητά τους σέ ὀξεικό ὀξύ glacial.

(2) Δύναται νά περιέχει μιά μικρή περίσσεια ὀξεικοῦ ὀξέος ἤ ὀξεικοῦ νατρίου.

Μυρμηκικό ὀξύ, μυρμηκικά ἅλατα καί ἄλλες ἀκαθαρσίες ὀξειδούμενες	Ὄχι πλέον ἀπό 0,2% ἐκφρασμένο σέ μυρμηκικό ὀξύ, προσδιορισμένο διά τιτλοδοτήσεως δι' ὑπερμαγγανικοῦ καλίου
Ὀξεικό ὀξύ, ὀξεικό νάτριο καί νερό	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99,7% συνολικά καί ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 40% σέ ὀξεικό ὀξύ

Ε 263 Ὀξεικό ἀσβέστιο

Ὄψη	Κόνις κρυσταλλική, λευκή
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99% μετά ἀπό ξήρανση στούς 200 °C
Οὐσίες πτητικές	Ὄχι περισσότερο ἀπό 10,5% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στούς 200°C
pH	Τό ὑδατικό διάλυμα 10% πρέπει νά παρουσιάζει ἕνα pH μεταξύ 7,0 καί 9,0
Μυρμηκικό ὀξύ, μυρμηκικά ἅλατα καί ἄλλες ἀκαθαρσίες ὀξειδούμενες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,2% ἐκφρασμένο σέ μυρμηκικό ὀξύ, προσδιορισμένο διά τιτλοδοτήσεως δι' ὑπερμαγγανικοῦ καλίου

Ε 270 Γαλακτικό ὀξύ([1])

Ὄψη	Ὑγρό διαυγές, ἐλαφρῶς πυκνόρρευστο, ἄχρουν ἤ ἐλαφρῶς κιτρινωπό
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 80%
Λιπαρά ὀξέα	Οὐδέν ἴχνος προσδιορίσιμο
Ἀσβέστιο	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,05%
Θειικά	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,05% ἐκφρασμένο σέ SO_4
Χλωριοῦχα	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,02% ἐκφρασμένο σέ Cl
Τέφρα θειική	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,3%
Σίδηρος	Ὄχι περισσότερο ἀπό 20 mg/kg
Βάριο	Οὐδέν ἴχνος προσδιορίσιμο
Ὀξαλικό ὀξύ	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,15%
Σιδηροκυανιοῦχα	Οὐδέν ἴχνος
Οὐσίες ἀναγωγικές	Οὐδεμία ἀναγωγή τοῦ φελιγγείου ὑγροῦ

Ε 280 Προπιονικό ὀξύ([2])

Ὄψη	Ὑγρό ἄχρουν ἤ ἐλαφρῶς κιτρινωπό
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99%
Πτητικές οὐσίες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,05%
Ἀλδεῦδες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,1% ἐκφρασμένο σέ φορμαλδεῦδη
Σίδηρος	Ὄχι περισσότερο ἀπό 30% mg/kg

Ε 281 Προπιονικό νάτριο

Ὄψη	Κόνις κρυσταλλική, λευκή
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99% ἔπειτα ἀπό ξήρανση ἐπί 2 ὥρες στούς 105°C
Πτητικές οὐσίες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 4% προσδιορισμένο ἔπειτα ἀπό ξήρανση ἐπί 2 ὥρες στούς 105°C

([1]) Τά δεδομένα ἀναφέρονται σέ ὑδατικό διάλυμα 80-85%. Γιά τά ὑδατικά διαλύματα μέ μικρότερες συγκεντρώσεις θά πρέπει νά ὑπολογίζονται οἱ τιμές πού ἀντιστοιχοῦν στήν περιεκτικότητά τους σέ γαλακτικό ὀξύ.

([2]) Τά δεδομένα ἀναφέρονται στό ἄνυδρο προπιονικό ὀξύ. Γιά ὑδατικά διαλύματα πρέπει νά ὑπολογίζονται οἱ τιμές πού ἀντιστοιχοῦν στήν περιεκτικότητά τους σέ προπιονικό ὀξύ.

Οὐσίες ἀδιάλυτες στό νερό	Ὄχι πλέον τοῦ 0,3%
Οὐσίες εὐκόλως ὀξειδούμενες	Οὐδέν ἴχνος
Σίδηρος	Ὄχι περισσότερο ἀπό 30 mg/kg

E 282 Προπιονικό ἀσβέστιο

Ὄψη	Κόνις κρυσταλλική, λευκή
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99% ἔπειτα ἀπό ξήρανση ἐπί 2 ὥρες στούς 105 °C
Οὐσίες πτητικές	Ὄχι περισσότερο ἀπό 4% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως ἐπί 2 ὥρες στούς 105 °C
Οὐσίες ἀδιάλυτες στό νερό	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,3%
Οὐσίες εὐκόλως ὀξειδούμενες	Οὐδέν ἴχνος
Σίδηρος	Ὄχι περισσότερο ἀπό 30mg/kg

E 290 Διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα

Ὄψη	Ἀέριο ἄχρουν
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99% CO_2 κατ' ὄγκον
Ὀξύτητα	Ἡ διαβίβαση 915 ml τοῦ ἀερίου διά μέσου 50 ml ὕδατος προσφάτως βρασθέντος, δέν πρέπει νά ἀποδίδει σέ αὐτό ὀξύτητα, ὡς πρός τήν ἡλιανθίνη, ἀνώτερη ἐκείνης 50 ml ὕδατος προσφάτως βρασθέντος περιεχόντων 1 ml ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος (0,1 N)
Οὐσίες ἀναγωγικές, ὑδρόθειο καί φωσφίνη	Ἡ διαβίβαση 915 ml ἀερίου διά μέσου 25 ml ἀντιδραστηρίου ἀμμωνιακοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου περιεχόντων 3 ml ἀμμωνίας δέν πρέπει νά προκαλεῖ οὔτε θόλωμα, οὔτε ἀμαύρωση αὐτοῦ τοῦ διαλύματος
Μονοξείδιο τοῦ ἄνθρακα	Ἕνα ἀραιό διάλυμα αἵματος ἔπειτα ἀπό ἀνάδευση μέ ἕναν ὄγκο 915 ml ἀερίου καί προσθήκη ἑνός μίγματος πυρογαλλόλης καί ταννικοῦ ὀξέος, δέν πρέπει νά παρουσιάζει χρῶμα ρόζ, ἀλλά ἕνα χρωματισμό γκρί συγκρίσιμο μέ τόν παραγόμενο μέ τίς ἴδιες συνθῆκες ἀπό ἕναν ἴσο ὄγκο ἀερίου διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα παραχθέντα δι' ἀποσυνθέσεως τοῦ ὀξίνου ἀνθρακικοῦ νατρίου μέ ὑδροχλωρικό ὀξύ.